

Förenade arabemiraten strategiska vägval i en föränderlig säkerhetspolitisk miljö

Aras Lindh och Havan Maroof

Förenade arabemiraten (FAE) har under lång tid strävat efter att bygga säkerhet och förmåga till avskräckning dels genom att etablera sig som ett centrum för diplomati, handel och innovation och dels genom omfattande satsningar på inhemsk försvarsindustri och strategiska bilaterala partnerskap, främst med USA. Irans omfattande vedergällningsattacker mot FAE till följd av USA och Israels krig mot Iran våren 2026 har emellertid inneburit ett betydande bakslag för landets avskräckningsförmåga. Det innebär också att flera centrala vägvalsfrågor som FAE står inför har ställts på sin spets. Detta memo studerar förutsättningarna för landets framtida säkerhetspolitiska inriktning.

USA OCH ISRAELS krig mot Iran våren 2026, vars följdverkningar sannolikt kommer att förändra den säkerhetspolitiska arkitekturen i Mellanöstern för lång tid framöver, har slagit hårt mot FAE. Landet var mål för över 3 000 iranska vedergällningsattacker – mer än alla andra gulfstater tillsammans – och genom nedstängningen av Hormuzsundet har konflikten blottlagt flera sårbarheter i landets säkerhetspolitiska och ekonomiska modell. Även om landet lyckades bekämpa en stor del av de iranska attackerna drabbades ekonomin hårt genom skador på t.ex. energi- och transportinfrastruktur, vilket i förläningen också riskerar att slå mot landets viktiga turismsektor och fastighetsmarknad.¹ FAE:s hittillsvarande balanseringsstrategi mellan externa säkerhetsgarantier, regional diplomati och ekonomiska satsningar har således visat sig inte erbjuda tillräckligt skydd. Givet utvecklingen står FAE inför ett läge där landets säkerhetsstrategi behöver omprövas i grunden. Det här memot, som har samproducerats av FOI-projekten Mellanöstern respektive Försvarsekonomi och materialförsörjning, syftar till att undersöka vad utvecklingen i regionen kan få för konsekvenser för FAE:s säkerhetspolitiska inriktning framöver, med särskilt fokus på strategiska samarbeten och försvarsekonomiska satsningar.

BAKGRUND

FAE är beläget i en geostrategiskt känslig region i Persiska viken, vid såväl det strategiska Hormuzsundet som Iran, med landgräns mot Saudiarabien och Oman. Det är ett litet land, framför allt sett till yta men även befolkningensmängd. Av FAE:s cirka 11 miljoner invånare är cirka 90 procent utländska gästarbetare.² Politiskt är FAE en federation som består av sju emirat, där Abu Dhabi och Dubai har störst inflytande. Varje emirat styrs av ett kungahus, och makten kan inte ifrågasättas med mindre än att det finns risk för repressalier. Varken politiska partier eller större politiska sammankomster är tillåtna. Avsaknaden av demokratiska institutioner innebär att beslutsfattandet är starkt centraliserat kring president Mohamed bin Zayed Al Nayhan, som även är emir i Abu Dhabi. Detta medför samtidigt att landet har förmåga att agera långsiktigt i säkerhetspolitiska frågor, utan parlamentariska låsningar. Vicepresident och premiärminister är Dubais regent Muhammad bin Rashid Al Maktum.³

FAE förfogar över omkring 8 procent av världens kända oljetillgångar och är världens fjärde största exportör av olja, vilket har gjort landet till ett av världens rikaste.⁴ FAE:s väldiga oljetillgångar har gjort att

tre av världens tio största statliga investeringsfonder kommer från landet: *Abu Dhabi Investment Authority* (ADIA), Mubadala och L'Imad, vilket har gett landet ett enormt finansiellt handlingsutrymme, inte minst i fråga om försvarssatsningar.⁵ Oljetillgångarna är dock ojämnt fördelade mellan emiraten. Det oljerika Abu Dhabi står för omkring 70–80 procent av den federala budgeten, vilket också påverkar maktbalansen emiraten sinsemellan, framför allt i relation till Dubai. I praktiken har Abu Dhabi, som är huvudstad, kommit att fungera som landets politiska centrum och Dubai som centrum för handel och finans.

De senaste decennierna har FAE emellertid ägnat stor möda åt att diversifiera sin ekonomi bort från oljeberoendet och idag utgör intäkter från oljan omkring 25 procent av landets totala BNP. Denna ambition kommer bland annat till uttryck i färdplanen *We the UAE 2031*, en framtidsvision där det framgår att FAE eftersträvar att bli en global ekonomisk och strategisk aktör genom riktade satsningar i syfte att stärka dess attraktivitet som centrum för investeringar, innovation och internationellt samarbete.⁶ Från slutet av 1990-talet har FAE försökt liberalisera sin ekonomi och privatisera vissa verksamheter. Sedan 2019 är det tillåtet för bolag i FAE att helägas från utlandet, vilket har accelererat landets position som ett centrum för den regionala ekonomin.⁷ För FAE är framtidsvisionen lika mycket ett sätt att positionera sig globalt och skapa välbefinnande för sina invånare som ett verktyg för att bygga legitimitet och hantera osäkerheter i sin omgivning.⁸

Alltsedan FAE blev självständigt från Storbritannien 1971 har landet haft ett utmanande säkerhetslandskap att navigera i. Givet begränsningarna i landets demografiska och geografiska förutsättningar är skyddet av landets tillgångar en central utmaning. Parallellt med ambitiösa nationella försvarssatsningar har landet i hög utsträckning byggt sin säkerhetspolitiska inriktning på samarbete med USA men delvis också på samarbetet inom Gulfstaternas samarbetsråd, GCC (eng. *Gulf Cooperation Council*). Samarbetsrådet bildades efter revolutionen i Iran, delvis i syfte att stärka samverkan mellan gulfstaterna, liksom att utgöra en motvikt mot Irans inflytande i regionen.⁹

Under 2000-talet har landet emellertid kommit att successivt omvärdera sin säkerhetspolitiska position. USA:s agerande under inledningen av den arabiska våren 2010–2011 väckte en insikt i gulfstaterna, inklusive FAE, om att amerikanska säkerhetsgarantier inte nödvändigtvis omfattar skydd för de sittande regimerna. Denna insikt föranledde en mer uttalad emiratisk ambition att ta eget ansvar för sin egen säkerhet,

även om USA kommit att kvarstå som primär säkerhetsgarant.¹⁰ FAE har därutöver kommit att bedriva en allt mer okonventionell utrikes- och säkerhetspolitik, där man balanserar sin roll under det amerikanska säkerhetsparaplyet, samtidigt som det ofta har antagit en interventionistisk och stundtals aggressiv roll i syfte att både stärka sin säkerhet och samtidigt öka sitt regionala inflytande.¹¹ Idag navigerar FAE en säkerhetspolitisk terräng som präglas av en kamp om politiskt och ekonomiskt inflytande, regional rivalitet samt direkt och indirekt väpnad konfrontation med Iran.

DET SÄKERHETSPOLITISKA LANDSKAPET: FAE:S HOTUPPFATTNING OCH REGIONALA POSITIONERING

FAE är ett land med omfattande politiska och ekonomiska ambitioner som etablerat sig som en av regionens mest inflytelserika aktörer. Goda bilaterala relationer och en stark inhemsk försvarsindustri är två grundvalar i landets strävan att befästa sin roll som regional makt. Genom en kombination av omfattande ekonomiska investeringar och strategiska partnerskap verkar landet utifrån principen att politisk och ekonomisk interdependens skapar stabilitet. Med en stark inhemsk försvarsindustri hoppas landet på sikt kunna minska beroendet av externa aktörer, samtidigt som försvarsindustrin kan fungera som en motor för innovation och tillväxt. Givet FAE:s demografiska storlek och geografiska läge är landet helt beroende av säkra handelsvägar och skyddade globala försörjningskedjor för framför allt mat, medicin och energi.¹² I ljuset av de många konkurrerande politiska, ekonomiska och militära intressena i regionen går landet följaktligen en känslig balansgång, där det balanserar mellan mjuk och hård maktutövning.¹³

I FAE:s hotuppfattning ingår framför allt spänningar i den regionala maktbalansen, hotet från politisk islam och störningar mot internationella handelsvägar, vilka FAE betraktar som direkta hot mot landets nationella säkerhet. I säkerhetsfrågor har FAE historiskt lutat sig mot GCC i allmänhet och Saudiarabien i synnerhet, där den gemensamma uppfattningen om Iran som hot mot den regionala ordningen har varit en sammanhållande faktor. Enighet inom GCC bör dock inte tas för given vilket den gemensamma blockaden mot Qatar på 2010-talet visade.¹⁴

På senare år har även FAE:s eget agerande skapat spänningar med det traditionellt närstående Saudiarabien. Under 2010-talet stred de båda länderna sida vid sida mot de Iranstödda Houthi-rebellerna i Jemen, men de senaste åren har även en tilltagande rivalitet mellan Abu Dhabi och Riyadh kunnat skönjas.¹⁵ FAE:s stöd till det separatistiska och sekulära Södra övergångsrådet

(eng. *Southern Transitional Council*, STC) i Jemen föranledde en direkt militär reaktion från Saudiarabien, som i sin tur stöttar Jemens internationellt erkända regering, som FAE uppfattar står nära det Muslimska brödrskapet. Efter Saudiarabiens angrepp på FAE i Jemen i december 2025 valde FAE att lämna landet militärt. Även i inbördeskrigets Sudan stöttar Abu Dhabi och Riyadh olika sidor, vilket illustrativt fångar de båda staternas strävan efter att utgöra regionens politiska och ekonomiska centrum.¹⁶

Irakriget 2026 har emellertid gjort att länderna närmat sig varandra igen, åtminstone tillfälligt. En central fråga härvidlag är huruvida den ånyo förbättrade relationen kan bestå, eller om länderna kommer återfalla i regional rivalitet. FAE:s beslut att lämna den saudidominerade oljekartellen Opec i april 2026 antyder dock det senare.¹⁷ Ett annat tecken på en växande rivalitet mellan FAE och Saudiarabien är ländernas bilaterala försvarssamarbeten på var sin sida av en annan konflikt: FAE med Indien och Saudiarabien med Pakistan.¹⁸

För FAE är det dock Iran som utgör den främsta säkerhetsutmaningen. Det handlar inte nödvändigtvis om risken för en direkt invasion, men iranska angrepp mot gulfstaterna i allmänhet och FAE i synnerhet under 2026 illustrerar denna utmaning. Dessutom betraktas Irans nukleära ambitioner, dess robotprogram, landets stöd till klientgrupper i regionen liksom inflytandet över sjötrafiken i Hormuzsundet som ytterligare destabiliserande faktorer som hotar FAE:s intressen. Därutöver pågår en territoriell dispyt mellan länderna, efter att Iran tagit kontroll över tre strategiskt viktiga öar i Persiska viken i samband med att FAE blev självständigt 1971.¹⁹

FAE har över tid försökt hantera hotet från Iran genom en strategi som kombinerar avskräckning med samverkan för att undvika direkt militär konfrontation med sin betydligt större granne. FAE byggde tidigt starka säkerhetspolitiska band till regionala aktörer som Saudiarabien och Egypten, och har länge lutat sig mot GCC för att försöka motverka iranskt inflytande i regionen. Allra viktigast för FAE:s avskräckning har dock säkerhetssamarbetet med USA varit. FAE:s normalisering av relationerna med Israel i augusti 2020 kan utläsas som ytterligare ett steg i ansträngningarna att hantera hotet från Iran, liksom att tydligare positionera sig under det amerikanska säkerhetsparaplyet. Vid sidan av regionala och globala partnerskap har FAE också byggt upp en egen omfattande militär kapacitet i förhållande till landets storlek, ibland betraktad som en av de mest kapabla inom GCC. Detta har i huvudsak skett genom inköp av försvarsmateriel men i växande omfattning också genom högteknologisk inhemsk produktion.²⁰

Trots spänningarna har FAE bibehållit förhållandevis starka politiska, ekonomiska och sociala band till Iran. FAE är Irans näst största exportland efter Kina och landet har kommit att fungera ett viktigt handelsnav för iransk ekonomi. Dubai är hem åt en rad iranska storbolag, banker och skolor liksom uppskattningsvis 400 000 iranska medborgare. För FAE har denna form av försök att bygga ekonomiskt ömsesidiga beroenden i förlängningen också utgjort en del av landets ansträngningar att undvika konflikt med Iran.²¹

En annan faktor som FAE ser som ett hot, både nationellt och i regionen i stort är politisk islam i allmänhet och Muslimska brödrskapet i synnerhet, som landets president uppges ha förklarat sig befinna i öppet krig emot.²² Regeringen i Abu Dhabi befarar att ju starkare fotfäste islamistiska krafter får, desto större hot kommer de att utgöra mot säkerheten i regionen, inklusive mot den emiratiska monarkierna. Det är också i det ljuset som landets stöd till regeringen i Egypten liksom till dess engagemang i Libyen bör förstås, samt till STC i Jemen och *Rapid Support Forces* (RSF) i Sudan, även om stödet till den senare gruppen förnekas från emiratiskt håll.²³

SÄKERHETSGARANTIER

Som ovan nämnt har USA under lång tid utgjort den huvudsakliga säkerhetsgaranten för FAE, och det finns flera skäl till det. Det första bilaterala säkerhetsavtalet undertecknades 1994, grundat i insikter om gemensamma intressen efter det första Gulfkriget och goda förutsättningar för ett omfattande samarbete i frågor som rör både energi och säkerhet. De båda länderna förenas framför allt i sin syn på Iran som det dimensionerande hotet mot den regionala ordningen. I utbyte mot säkerhetsgarantier får USA basera strategiska militära resurser i landet, och den amerikanska flottan har fri tillgång till viktiga hamnar i landet. Dessutom har FAE kommit att bli en stor importör av amerikansk försvarsmateriel, inte minst på flygsidan.²⁴

Historiskt har USA betraktat stabilitet i gulfregionen och säkra sjöfartsleder, inte minst genom Hormuzsundet, som helt avgörande för den globala ekonomin. Det omfattande säkerhetssamarbetet med FAE fungerar samtidigt som ett sätt för Washington att förhindra att regeringen i Abu Dhabi närmar sig Pekings eller Moskvans intressesfärer. Säkerhetsavtalet mellan USA och FAE från 1994 har uppdaterats i omgångar. Under sin första presidentperiod tilldelade Donald Trump FAE statusen *Major Security Partner*, år 2021. Tre år senare upphöjde efterträdaren Joe Biden landets status till *Major Defence Partner*, ett partnerskap som USA annars enbart har

med Indien, och som sannolikt underlättats av normaliseringen med Israel.²⁵ FAE har också aktivt deltagit i flera amerikanskleda interventioner i länder som Somalia (1992), Kosovo (1999), Afghanistan (2003–2014), Libyen (2011) och mot terrorgruppen Islamiska staten i Syrien och Irak (2014–15).²⁶

Det faktum att FAE blev föremål för iranska vedergällningsattacker till följd av USA och Israels krig mot Iran våren 2026 innebar dock inte bara ett slag mot FAE:s fysiska säkerhet utan också mot dess ekonomiska modell, som bygger på positionen som nav för global ekonomi, handel och turism. Redan innan krigsutbrottet har FAE signalerat en avsikt att diversifiera sina säkerhetssamarbeten, troligtvis grundat i en växande osäkerhet kring USA:s långsiktiga engagemang i regionen i takt med att Washington i allt högre utsträckning riktar blickarna mot Kina. USA:s agerande under arabiska våren, liksom det faktum att Washington prioriterar Israels intressen i regionen högre än andra allierades, bidrar troligtvis till ambitionen till diversifiering.

Vid sidan av USA har FAE förhållandevis omfattande säkerhetssamarbeten med ett antal europeiska stater, framför allt Frankrike, som man sedan 1995 har en ömsesidig försvarspakt med. Sedan 2009 har Frankrike en permanent militärbas med cirka 900 soldater i Abu Dhabi, *Camp de la Paix*, som inkluderar marina enheter, flygvapen och marktrupper.²⁷ FAE är dessutom en stor kund till många aktörer inom den europeiska försvarsindustrin (se rubriken Försvarsindustri nedan). Många europeiska stater anser att fri sjöfart genom Hormuzsundet är avgörande för den globala handeln och energiförsörjningen. Den europeiska marininsatsen *European Maritime Awareness in the Strait of Hormuz* (EMASoH) är det kanske främsta exemplet på en bred europeisk ansats att bidra till säkerheten i Persiska viken. Det faktum att EMASoH leds av Frankrike och är baserat på Camp de la Paix understryker Frankrikes särställning som militär partner. Givet FAE:s förhållningssätt till islamism har landet även kommit att bli en viktig samarbetspartner till många västländer i fråga

om underättelsedelning, bekämpning av terrorfinansiering samt cybersäkerhet.²⁸

FÖRSVARSEKONOMI

Det förändrade säkerhetspolitiska läget i regionen och den globala kapprustningen har gett landets försvarsinvesteringar en tydligare tyngdpunkt. Fokus ligger på modernisering av militär förmåga i samtliga domäner, understödd av betydande satsningar på den nationella försvarsindustrin samt ett stärkt internationellt försvarsindustrisamarbete.²⁹ För att möta direkta hot, exempelvis drönarattacker från Iran och Iranstödda Houthi-rebellerna i Jemen, prioriteras även utvecklingen av avancerade förmågor för upptäckt och bekämpning av drönare och andra luftburna hot.³⁰

Försvarsbudget

Det råder begränsad insyn i FAE:s militära utgifter. Tillgängliga data från forskningsinstitutet Sipri sträcker sig endast fram till 2014. Därefter baseras många av uppskattningarna på uppskattningar. Landets avsaknad av lagstiftning som reglerar utgifter utanför den ordinarie budgeten medför att de faktiska försvarsutgifterna sannolikt är betydligt högre än vad som redovisas.³¹ Mycket tyder på att FAE likt de andra länderna i regionen har fortsatt investera i sina försvarsutgifter efter 2014, detta till följd av hot från Iran, regional instabilitet och behovet av att skydda energiinfrastruktur. Eftersom data om försvarsutgifter saknas redovisas istället landets försvarsbudget. Enligt tankesmedjan *International Institute for Strategic Studies* (IISS) uppskattas FAE:s försvarsbudget 2025 till ca 18 miljarder USD vilket skulle motsvara en BNP-andel på strax under 4 procent.³² Under perioden 2010–2025 har försvarsbudgeten enligt IISS följt landets ekonomiska utveckling. Följaktligen har försvarsbudgeten som andel av BNP varit relativt stabil, se Tabell 1. Relativt grannländerna Saudiarabien och Qatar har FAE år 2025 den näst största försvarsbudgeten, och stod år 2025 enligt uppskattningarna från IISS för 9,9 procent av de totala försvarsutgifterna i Mellanöstern och Nordafrika (Mena).^{33,34}

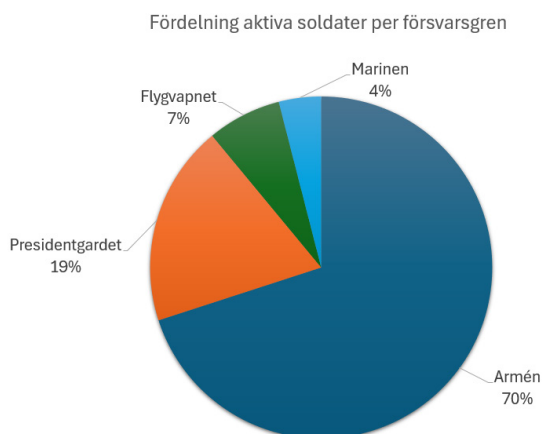
Tabell 1. Försvarsbudget och försvarsbudget som andel av BNP, jämförelse, fast pris 2015.

Land	2010		2015		2025	
	Miljarder USD	% av BNP	Miljarder USD	% av BNP	Miljarder USD	% av BNP
Förenade arabemiraten	11	3,7	16	4,2	18	3,8
Saudiarabien	30	5,7	55	6,9	46	5,0
Qatar	2	1,5	5	3,0	8	4,6

Källa: IISS, Military balance+ (2026).

Personal och materiel

FAE:s militär utgörs av armén, marinen, flygvapnet, och presidentgardet. De har 63 000 aktiva soldater fördelat över de fyra grenarna, se Figur 1. Därutöver har landet ca 130 000 reservister, vilket till stor del är en följd av den obligatoriska militärtjänstgöringen som infördes år 2014 för emiratiska män och som varar mellan 11–36 månader beroende på utbildningsnivå.³⁵ För kvinnor är tjänstgöringen fortsatt frivillig.³⁶ I ljuset av det begränsade antalet medborgare i kombination med landets geopolitiska ambitioner tillåts även gästarbetare att ingå i FAE:s försvar, dock främst på lägre positioner.³⁷

Figur 1. Fördelning aktiva soldater per försvarsgren.

Källa: The Military Balance, (2026), Chapter six: Middle East and North Africa. (2026-05-05).

Armén innehar ett stort antal pansarfordon, bland annat har de tillgång till 268 franska Leclerc-stridsvagnar och 400 pansarskyttefordon av den inhemskt producerade modellen Rabdan, utvecklad tillsammans med turkiska tillverkaren Otokar.³⁸ Därutöver finns det inom armén ytterligare 1 656 trupptransports fordon av olika modeller, däribland pansarterrängfordon såsom finska Patria AMV 8x8, brasilianska EE-11 Urutu, och franska VAB. Vidare har FAE tillgång till ett antal olika mindre trupptransportfordon, däribland 460 amerikanska Caiman och 680 Maxxpro LWB samt 150 inhemskt utvecklade Nimr Hafeet 630A och 45 Nimr Hafeet (Amb).³⁹

Marinen har två fransktillverkade fregatter av Bani Yas-klass och åtta korvetter, varav sex stycken tillhör den inhemskt tillverkade Baynunah-klassen och resterande två tillhör den nyare falaj-3-klassen respektive Abu Dhabi-klassen. Marinen har även tre landningsfartyg av den malaysiska klassen Al Quwaisat samt 20 landstigningsbåtar, däribland inhemska ADSB 64m.⁴⁰

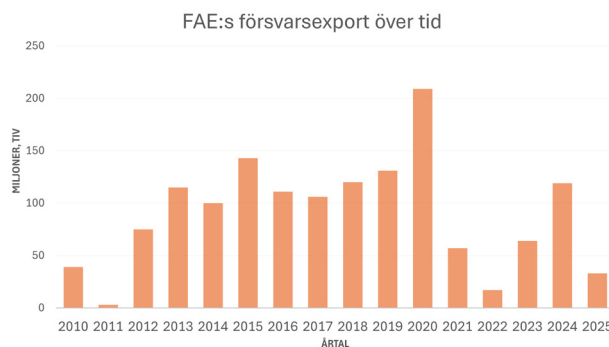
Flygvapnet har 128 stridsflygplan av vilka 78 amerikanska F-16 Block 60 fighting Falcon och 50 är franska

Mirage 2000–9. FAE har därtill olika typer av luftbevakningsflyg, bland annat Saabs spanings- och ledningsflygplan Globaleye och franska Mirage 2000 RAD. Utöver det har de fyra lufttankningsflygplan och 25 helikoptrar. Luftförsvaret använder en rad olika system, däribland USA:s Patriotsystem för långräckviddigt luftvärn liksom sydkoreanska Cheongung II (även kallad M-SAM) och Israels Barak LRAD.⁴¹

Försvarsindustri

FAE har idag en snabbt växande försvarsindustri, däremot var den i praktiken icke-existerande i början på 2000-talet.^{42,43} Sedan dess har FAE medvetet fattat strategiska beslut för att vidareutveckla sin försvarsindustri och strävat efter att fungera som ett globalt försvarsindustrinav.⁴⁴ Drivkrafterna bakom tillväxten är framförallt landets strävan efter att minska beroendet av oljeintäkter liksom behovet av att öka sin självständiga försvarsförmåga och sitt politiska inflytande.⁴⁵ I takt med att landets försvarsindustri har vuxit, har andelen importerad materiel reducerats med 40 procent under det senaste decenniet.⁴⁶

Under perioden 2010–2025 har landet varit den näst största exportören i Mellanöstern efter Israel och placerat sig på en 22:a plats globalt. FAE:s militära exportvolym har under perioden 2010–2025 präglats av variationer och nådde sin högsta nivå år 2020, (se Figur 2). Ökningen av export år 2020 kan delvis förklaras av att landet skänkte bort försvarsmateriel till både Mali och Jordanien under året.⁴⁷

Figur 2. FAE:s försvarsexportvolym i miljoner SIPRI Trend-Indicator Value (TIV), under perioden 2010–2025.

Källa: Sipri .

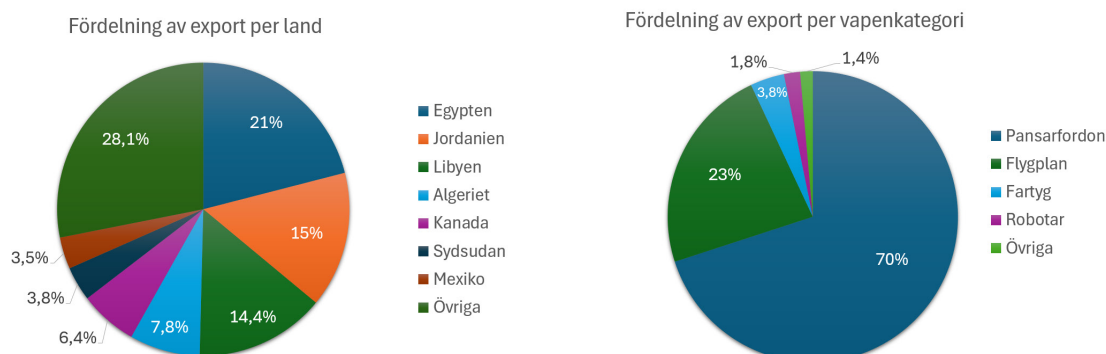
Bland världens hundra största försvarsföretag finns FAE:s Edge Group på plats 37. Försvarskoncernen har ca 17 900 anställda och en bred produktportfölj som erbjuder försvarslösningar inom plattformar (flytande och flygande), robotar och vapen, rymd- och cybertekniker m.m. Koncernen har 35 dotterbolag, däribland

fartygsproducenten ADSB samt militärfordontillverkaren Nimr.⁴⁸ Ytterligare ett försvarsföretag verksamt i FAE är Calidus, som är inriktat på utveckling av robotar och militära fordon.⁴⁹

Edge Group har under senare år följt en tillväxtstrategi som bygger på internationella företagsförvärv.⁵⁰ Två av förvärven är schweiziska helikoptertillverkaren ANAVIA och brasilianska ammunitionstillverkaren SLATT.⁵¹ Genom Edge Group har FAE etablerat flera internationella samarbeten, däribland ett joint venture med den italienska fartygstillverkaren Fincantieri. Samarbetet syftar till att stärka produktion och utveckling av fregatter.⁵² Ett annat joint venture har ingåtts med spanska Indra Group i syfte att utveckla radarsystem.⁵³ Ett annat avtal har tecknats med franska Thales i syfte att lokalt etablera underhållskapacitet för företagets avancerade optroniksystem. Därutöver har FAE:s ansvariga myndighet för anskaffning av försvarsmateriel, Tawazun, tecknat ett samarbetsavtal med Thales gällande utveckling av en produktionsanläggning för luftbevakningsradarer.⁵⁴ 2025 tecknade Kuwait och Edge Group ett exportavtal värt 2,45 miljarder USD som omfattar åtta Falaj-3-korvetter. Under samma år utgjorde export 76 procent av koncernens totala försäljning, motsvarande ca 3,7 miljarder USD.⁵⁵

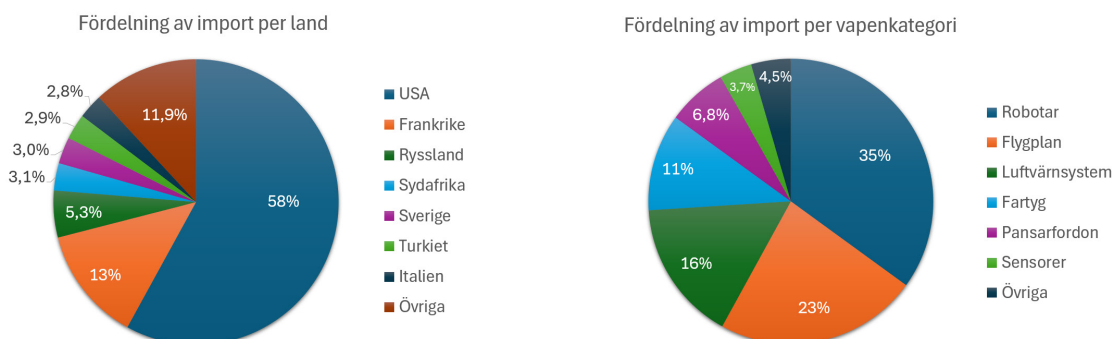
Under perioden 2010–2025 har den militära exporten huvudsakligen omfattat pansarfordon, en fjärdedel flygplan och en mindre andel fartyg och robotar, se Figur 3. Bland de största mottagarländerna återfinns Egypten, Jordanien, och Libyen samt en mindre andel till Algeriet, Kanada, och Sydsudan se Figur 3. År 2021 levererades ett stort antal pansarterrängfordon av den inhemska modellen Panthera T-6 till Egypten. Under perioden 2010–2025 levererade FAE huvudsakligen vidareexporterad materiel till Jordanien, däribland 70 franska Leclerc stridsvagnar. Till Algeriet levererade FAE tio pansarterrängfordon av den inhemska modellen Hafeet-2.⁵⁶

Parallellt med utvecklingen av den inhemska försvarsindustrin har FAE fortsatt komplettera sin försvarsförmåga genom import. Mellan 2010 och 2025 har USA och Frankrike stått för de största leveranserna av försvarsmateriel till FAE. Även Ryssland, Sydafrika, och Turkiet har bidragit, men i betydligt mindre omfattning, se Figur 4. Under samma tidsperiod utgjordes merparten av importen av robotar, flygplan samt fartyg, däribland amerikanska drönare RQ-1 Predator och roboten AGM-114 Hellfire-2, samt franska jakttorpeden MU-90 IMPACT, se Figur 4. Även ryska pansarvärnsroboten

Figur 3. Fördelning av export per land och vapenkategori, 2010–2025, miljoner Sipri Trend-Indicator Value (TIV).

Källa: Sipri.

Figur 4. Fördelning av import per land och vapenkategori, 2010–2025, miljoner SIPRI Trend-Indicator Value (TIV).

Källa: Sipri.

Kornet och turkiska drönaren Bayraktar TB-2 införskaffades under samma tidsperiod.

Diversifiering av försvarspartners

Att diversifiera sina säkerhetssamarbeten med aktörer inom Europa har inte inneburit några större problem för relationen till USA. Så gott som samtliga stater FAE samverkar med är medlem inom samma försvarsallians – Nato – och staterna tillhör samma säkerhetspolitiska nexus. Desto mer komplicerat blir det i takt med att FAE också intresserar sig för länder som Kina och Ryssland. Peking är den emiratiske regeringens största handelspartner idag, och länderna samarbetar framför allt i fråga om investeringar, logistik och avancerad teknologi. FAE, som blev medlem i Brics 2024, är också en viktig del av Kinas nya sidenvägsprojekt (BRI). Dessutom har närvaron av ryska företag och investeringar i FAE skjutit i höjden sedan emiraten undvikit att ansluta sig till västländernas sanktioner som infördes efter Rysslands invasion av Ukraina 2022. Detta faktum har stärkt handeln mellan länderna, särskilt i fråga om fastigheter, guld och andra råvaror.⁵⁷ Även om FAE eftersträvar handlingsfrihet utifrån idén om 'strategisk gardering' (eng. *strategic hedging*), undviker landet att agera på ett sätt som riskerar att skada relationen till sina västliga partners. FAE:s engagemang med Kina och Ryssland bör således bäst förstås som ekonomiskt drivna, men samtidigt strategiskt kalibrerade för att passa FAE:s diversifieringspolitik, där USA alltjämt utgör den enskilt viktigaste säkerhetspolitiska partnern.⁵⁸

Trots större satsningar på försvaret och nära relationer till USA, påvisade kriget i Iran att gulfstaterna fortfarande är mycket sårbara för asymmetriska attacker. FAE:s förmåga att avvärja robot- och drönarattacker var av stor operativ betydelse, samtidigt som det synliggjorde strategiska begränsningar. Ett uttryck för det är frågetecknen i finansiella och operativa hållbarheten med att använda extremt kostsamma luftvärnssystem för att avvärja stora volymer av billiga drönare.⁵⁹ Exempelvis kostar en iransk Shahed-drönare mellan 20 000 till 50 000 USD medan kostnaden per avvärjningsrobot uppskattas uppgå till 4 miljoner USD.⁶⁰

Trots att USA fortsatt exporterar luftförsvarssystem har de långa leveranstiderna, som nu ytterligare förlängts på grund av Iran-kriget, gjort att gulfstaterna i allt större utsträckning sökt sig till andra lösningar och leverantörer för att diversifiera sina leveranskedjor.⁶¹ Iran-kriget har också medfört en omställning i anskaffningsstrategin där man tidigare strävat efter att anskaffa de mest politiskt attraktiva lösningarna snarare än de som utgör en lika

användbar som skalbar lösning.⁶² I takt med diversifieringen har Ukraina trätt fram som en allt mer attraktiv leverantör för gulfstaterna.⁶³ Ukrainsk försvarsindustri har, genom erfarenheterna från kriget mot Ryssland, utvecklat kostnadseffektiva och stridstestade lösningar inom drönarbekämpning.⁶⁴

Ytterligare en attraktiv leverantör för gulfstaterna är Sydkorea. Det som särskilt utmärker Sydkorea är landets förmåga att erbjuda snabbare leveranser och mer kostnadseffektiva system.⁶⁵ Sydkoreansk försvarsindustri är också flexibel och har förmågan att skala upp produktionen vid ökad efterfrågan, vilket ytterligare stärker dess konkurrenskraft på marknaden. Särskilt uppmärksammat är luftvärnssystemet Cheongung II vars robotar kostar en tredjedel av en robot till Patriot-systemet.⁶⁶ Två enheter av systemet var operativt aktiva i skyddet mot Irans drönarattacker. För FAE bekräftade detta värdet i att diversifiera bort från USA som leverantör, samtidigt som det för Sydkorea fungerade som en praktisk validering av systemens effektivitet i strid.⁶⁷

STRATEGISKA VÄGVALSFRÅGOR – EN AVSLUTANDE DISKUSSION

Det krig som bröt ut mellan USA/Israel och Iran i februari 2026, med omfattande iranska vedergällningsattacker mot bland andra FAE, utgör ett allvarligt bakslag för FAE:s säkerhet. Landet tvingas nu till en grundläggande översyn av sin säkerhetspolitiska inriktning. Det är fortfarande för tidigt att säga vilken riktning FAE kommer att ta. Kriget och dess förvecklingar kommer sannolikt att prägla landets strategiska avvägningar och sårbarhetsanalyser för lång tid framöver. Med det sagt finns emellertid ett antal icke ömsesidigt uteslutande nyckelfrågeställningar och faktorer som FAE behöver ta ställning till, och som på ett eller annat sätt rör balansen mellan landets politiska ambitioner och inneboende sårbarheter.

För det första behöver landet ta ställning till hur det ska navigera balansgången mellan att upprätthålla sin roll som globalt nav och att hantera ett alltmer komplicerat säkerhetspolitiskt läge, delvis orsakat av en utveckling de själva understödjer. Samtidigt som FAE förlitar sig på amerikanska säkerhetsgarantier och försöker balansera hotet från Iran med både hårda och mjuka medel, skapar FAE:s egna regionala interventioner i exempelvis Jemen och Sudan osäkerheter som snabbt kan eskalera och slå tillbaka mot landet. Det senaste halvåret har visat att landets höga riskaptit är svärförenlig med dess uppenbara sårbarheter. FAE:s ansats till strategisk gardering bör förstås som ett sätt att hantera denna balansgång,

men riskerar samtidigt att krocka med Washingtons förväntningar om exklusivitet, huvudsakligen på försvars- och säkerhetsområdet.

För det andra behöver FAE utvärdera den alternativkostnad som den hittillsvarande riskaptiten kan medföra. FAE:s ekonomiska modell är beroende av fria och förutsägbara internationella flöden. Denna sårbarhet märks tydligt inom energisektorn, men också i landets behov av en tryggad livsmedelsförsörjning samt inom de viktiga tjänstesektorerna logistik, finans och turism. En destabilisering i FAE:s närområde riskerar att slå hårt mot landets ekonomiska modell. Denna sårbarhet tydliggörs än mer genom den skärpta rivaliteten med Saudiarabien, vilket innebär att geopolitiska beslut också kan hota kärnan i landets ekonomiska stabilitet.

För det tredje, och som en direkt konsekvens av poängerna ovan, behöver landet ta ställning till hur och i vilken omfattning det bör förhålla sig till USA som primär säkerhetsgarant framöver. Även om USA och FAE har en sammanfallande hotuppfattning skiljer sig ländernas underliggande motiv och strategiska intressen. För USA är det centralt att förhindra att Iran kan utveckla kärnvapen. Även om FAE delar den oron påverkas landet av Irans geografiska närhet och regionala inflytande på ett sätt USA inte gör. I den bemärkelsen sammanfaller FAE och Israels intressen i förhållande till Iran på flera punkter. FAE markerade dock tydligt innan USA och Israel inledde kriget mot Iran att de inte ville bli indragna vilket de ändå blev. Detta visar att säkerhets-samarbetet med USA inte nödvändigtvis skyddar landet.⁶⁸ Genom att diversifiera sina samarbeten, framför allt gentemot Kina, kan FAE troligtvis stärka sin ekonomiska modell och attrahera kapital. I dagsläget är det dock lite som talar för att Kina skulle vilja axla rollen som säkerhetsgarant, vilket markerar en tydlig bortre gräns för hur långt FAE kan driva sin diversifieringspolitik utan att äventyra sin grundläggande säkerhet.

Det är sannolikt att europeiska länder som ingår försvarssamarbeten med FAE har liknande förbehåll.

För det fjärde behöver FAE ta ställning till hur det ska förhålla sig till Iran framöver. Teheran har visat att samarbete med USA (och Israel) kommer med en hög kostnad i händelse av krig. Den hittillsvarande strategin, som kombinerat mjuk och hård maktutövning, har visat sig vara otillräcklig för att avskräcka Iran från att angripa FAE. Iran har dessutom visat förmåga att tillfoga sina motståndare stor skada trots omfattande sanktioner och begränsade resurser. Kostnadsasymmetrin mellan billiga, enkla iranska drönare och dyra avancerade amerikanska luftvärnssystem visar också att FAE inte tillräckligt har dimensionerat sitt försvar i förhållande till det hot landet står inför. Det faktum att Iran under våren 2026 dessutom lyckades stänga ned den för FAE viktiga trafiken i Hormuzundet bidrar ytterligare till behovet av en översyn av FAE:s förhållningssätt till Iran framöver.

Slutligen behöver FAE ta ställning till målkonflikten mellan att öka den strategiska självständigheten genom ett minskat beroende av USA och risken att en diversifierad leverantörskedja genererar nya kritiska beroenden. En ökad diversifiering kan reducera interoperabiliteten mellan olika vapensystem och därmed negativt påverka militära samarbetsaktiviteter.⁶⁹ Diversifieringen medför även logistiska utmaningar då olika leverantörer kräver separata utbildningsinsatser.⁷⁰ Hanteringen av multipla leverantörskedjor för underhållssystem och reservdelar ökar dessutom kostnader, valutarisk, och logistisk komplexitet.⁷¹ Vidare kan säkerhetsrisker uppstå vid integreringsbehov av exempelvis amerikanska system med kinesisk teknologi, eftersom det kan öka sårbarhet för cyberintrång och exponering av känslig militär information, och skapa diplomatiska spänningar med USA och västvärldens försvarsmakter.⁷² ■

Aras Lindb är analytiker vid FOI:s enhet Global säkerhetspolitik

Havan Maroof är biträdande analytiker vid FOI:s enhet Försvarsekonomi

Slutnoter

- 1 Schneider, F. (2026) *The costs of the Iran war ceasefire for the Gulf states*, Middle East Council on Global Affairs https://mecouncil.org/blog_posts/the-costs-of-the-iran-war-ceasefire-for-the-gulf-states/ (2026-06-30).
- 2 Förenade arabemiratens totala area uppgår till 71 023 kvm², vilket motsvarar 0,25% av den arabiska halvön.
- 3 Landguiden (2026) *Förenade arabemiraten – inrikespolitik och författning*, <https://www.ui.se/landguiden/lander-och-omraden/asien/forenade-arabemiraten/inrikespolitik-och-forfattning/> (2026-06-22).
- 4 Landguiden (2026) *Förenade arabemiraten – ekonomisk översikt*, <https://www.ui.se/landguiden/lander-och-omraden/asien/forenade-arabemiraten/oversikt/> (2026-06-22).
- 5 Roll, S. (2026) *Sovereign Wealth Funds and Foreign Policy*, SWP Research paper 3, February 2026, https://www.swp-berlin.org/publications/products/research_papers/2026RP03_SovereignWealthFunds.pdf.
- 6 United Arab Emirates, the Cabinet, *About Government Strategy*, Archive, <https://uaecabinet.ae/en/about-government-strategy-archive> (2025-06-01); Global Finance (2026) *Abu Dhabi power play: L'Imad emerges as \$300 billion sovereign force*, <https://gfmag.com/capital-raising-corporate-finance/abu-dhabi-power-play-limad-emerges-as-300-billion-sovereign-force/> (2026-06-22).
- 7 Landguiden (2026) *Förenade arabemiraten*, avsnitten *Historia och politik* samt *Ekonomi*: <https://www.ui.se/landguiden/lander-och-omraden/asien/forenade-arabemiraten/> (2026-05-13).
- 8 United Arab Emirates (2026) 'We the UAE 2031' vision, <https://uaecabinet.ae/en/about-the-uae/strategies-initiatives-and-awards/strategies-plans-and-vision/innovation-and-future-shaping/we-the-uae-2031-vision> (2026-06-22)
- 9 Dalton, M. & Shah, H. (2021) *Evolving UAE Military and Foreign Security Cooperation: Path Toward Military Professionalism*, Carnegie Middle East Center, Working Paper, January 2021.
- 10 Det bör påpekas att de amerikanska säkerhetsgarantierna främst är strategiska och politiska, snarare än juridiskt bindande motsvarande till exempel Natos artikel 5; Samaan, J.-P. (2023) *New Military Strategies in the Gulf: The Mirage of Autonomy in Saudi Arabia, the UAE and Qatar*, I.B. Tauris, s. 4–6.
- 11 Se t.ex. Al-Ketbi, E. (2026) *The UAE transforming into a middle power through strategies to enhance influence*, Middle Powers Project, april 2026, Belfer Center, Harvard Kennedy School for Science and International Affairs samt Reuters (2026) *How the UAE carved out its own sphere of influence*, <https://www.reuters.com/world/middle-east/uae-foreign-policy-spotlight-after-yemen-escalation-2026-04-28/> (2026-06-01).
- 12 Se t.ex. Al-Ketbi, E. (2026) *The UAE transforming into a middle power through strategies to enhance influence*, Middle Powers Project, april 2026, Belfer Center, Harvard Kennedy School for Science and International Affairs.
- 13 Al-Ketbi, E. (2026) *The UAE transforming into a middle power through strategies to enhance influence*, Middle Powers Project, april 2026, Belfer Center, Harvard Kennedy School for Science and International Affairs.
- 14 Blockaden mot Qatar varade under 2017–2021. Saudiarabien, Förenade arabemiraten, Bahrain och Egypten bröt så gott som alla sina förbindelser med Qatar och införde en blockad mot landet, som de anklagade för att stödja terrorism, upprätthålla förbindelser med Iran och blanda sig in i grannländernas inre angelägenheter. För mer information om blockaden mot Qatar, se t.ex. Ulrichsen, K. C. (2020). *Qatar and the Gulf Crisis*. London: Hurst & Company.
- 15 Lons, C. (2026) *Power struggle: what the Saudi-UAE Rivalry means for the Red Sea – and Europe*, European Council on Foreign Relations, <https://ecfr.eu/article/power-struggle-what-the-saudi-uae-rivalry-means-for-the-red-sea-and-europe/> (2026-06-26).
- 16 Se t.ex. Lund, A. (2025) *Förenade arabemiraten, Afrika och Sudan*, FOI Memo 9028, november 2025; Fröberg, O. (2025) *Why is there no international military mission in Sudan?* FOI Memo 9045, december 2025; Chaziza, M och Lutmar, C. (2025) *the UAE's niche diplomacy in the Middle East: authoritarian strategies of a middle power*, Global Security: Health, Science and Policy, 10:1.
- 17 BBC (2026) *United Arab Emirates to quit oil cartel Opec*, <https://www.bbc.com/news/articles/cj4pxwlr52yo> (2026-05-11).
- 18 Al Jazeera (2026) *India and UAE sign defence pacts, as Iran war tensions simmer*, <https://www.aljazeera.com/news/2026/5/15/india-and-uae-sign-defence-pacts-as-iran-war-tensions-simmer> (2026-05-18); Al Jazeera (2025) *Saudi Arabia signs mutual defence pact with nuclear-armed Pakistan*, <https://www.aljazeera.com/news/2025/9/17/saudi-arabia-signs-mutual-defence-pact-with-nuclear-armed-pakistan> (2026-05-18).
- 19 Se t.ex. El-Dessouki, A. & Mansour, O. R. (2023) *Small states and strategic hedging: the United Arab Emirates' policy towards Iran*, Review of Economics and Political Science, 8:5, s. 394-407.
- 20 Dalton, M. & Shah, H. (2021) *Evolving UAE Military and Foreign Security Cooperation: path toward military professionalism*, Carnegie Middle East Center, working paper, january 2021.
- 21 El-Dessouki, A. & Mansour, O. R. (2023) *Small states and strategic hedging: the United Arab Emirates' policy towards Iran*, Review of Economics and Political Science, 8:5, s. 394-407.
- 22 Jebnoun, N. (2022) *Outsourcing violence: para-institutional coercive actors in the United Arab Emirates' regional activism*, the Arab Studies Journal, 30:1, spring 2022, s. 57.
- 23 För mer om FAE:s engagemang i Jemen och Sudan, se t.ex. Alley, A. L. (2026) *Saudi Arabia, the UAE, and the limits of Gulf unity*, Middle East Journal, 79:2; Lund, A. (2025) *Förenade arabemiraten, Afrika och Sudan*, FOI Memo 9028, november 2025; Steinberg, G. (2020) *Regional power United Arab Emirates: Abu Dhabi is no longer Saudi Arabia's junior partner*, Stiftung Wissenschaft und Politik, German Institute for International and Security Affairs, paper 10, juli 2020.
- 24 Coates Ulrichsen, K. (2025) *Transactional politics: rethinking U.S.-Gulf security and defence relationships amid U.S. decline*, Alternatives: global, local, political, 0:0, s. 1-14; Katzman, K. (2011) *The United Arab Emirates (UAE): issues for U.S. policy*, Congressional Research Service, 7-5700, s. 10.

- 25 Se t.ex. U.S. Embassy & Consulate in the United Arab Emirates, *U.S.-UAE joint leaders' statement Dynamic Strategic Partners*, <https://ae.usembassy.gov/u-s-uae-joint-leaders-statement-dynamic-strategic-partners/> (2026-05-13) och Embassy of the United Arab Emirates in Washington D.C., *Security* <https://www.uae-embassy.org/uae-us-cooperation/security> (2026-05-13).
- 26 Embassy of the United Arab Emirates in Washington D.C., *Security* <https://www.uae-embassy.org/uae-us-cooperation/security> (2026-05-13).
- 27 France24 (2009) *Sarkozy opens French military base in Abu Dhabi*, <https://www.france24.com/en/20090526-sarkozy-opens-french-military-base-abu-dhabi-> (2026-06-26).
- 28 Al-Ketbi, E. (2026) *The UAE transforming into a middle power through strategies to enhance influence*, Middle Powers Project, april 2026, Belfer Center, Harvard Kennedy School for Science and International Affairs.
- 29 Tawazun (2025) *National defence industries strategic foresight*. (2026-05-30).
- 30 Calabrese, J. (2025) *Sharpening the EDGE: How the UAE Plans to out-Innovate its Rivals*, Gulf International Forum (2026-05-01).
- 31 Steadman, M. (2020), *Government Defence Integrity Index*, Transparency International Defence & Security. (2026-05-03).
- 32 The Military Balance (2026) *Chapter six: Middle East and North Africa*. (2026-05-05).
- 33 Exklusiv Syrien, Libanon, Libyen och Jemen.
- 34 The Military Balance (2026) *Chapter six: Middle East and North Africa*. (2026-05-05).
- 35 Global military net (2026) *United Arab Emirates Military Forces*, <https://www.globalmilitary.net/countries/are/> (2026-06-22).
- 36 *ibid*.
- 37 Jebnoun, N. (2022) *Outsourcing violence: para-institutional coercive actors in the United Arab Emirates' regional activism*, the Arab Studies Journal, 30:1, spring 2022, s. 61.
- 38 TAWAZUN, (2017), GHQ awards Al Jasoor a 2Bn Dirhams contract for the supply of 8x8 armored infantry vehicles *GHQ awards Al Jasoor a 2Bn Dirhams contract for the supply of 8x8 armored infantry vehicles - Tawazun Council For Defence Enablement* (2026-05-03)
- 39 *ibid*.
- 40 *ibid*.
- 41 *ibid*.
- 42 Rossiter, A. & Yates, A. (2025), *Abu Dhabi's drive for defence industrialization: paramountcy of the economic diversification agenda*, Routledge Taylor and Francis Group. (2026-05-13).
- 43 *ibid*.
- 44 Tawazun (2025) *National defence industries strategic foresight* (2026-05-23).
- 45 Rossiter, A. & Yates, A. (2025), *Abu Dhabi's drive for defence industrialization: paramountcy of the economic diversification agenda*, Routledge Taylor and Francis Group. (2026-05-22)
- 46 International Trade Administration, (2025), *United arab emirates Country Commercial Guide; Defense*, (2026-05-5) United Arab Emirates - Defense
- 47 Sipri (2026) *Arms Industrial Database* (2026-05-20).
- 48 Edge, *Entities by cluster*, (2026-05-10) Our Entities | EDGE
- 49 Tawazun (2025) *National defence industries strategic foresight*, Tawazun_UAE-National-Defence-Industry-Foresight-TC-En-Online.pdf (2026-05-23).
- 50 The Military Balance (2026) *Chapter six: Middle East and North Africa*. (2026-05-23).
- 51 Edge (2023) *EDGE Group Continues Stellar International Growth, Consolidating its Position as an Industry Leader*, Edge Group Continues Stellar International Growth (2026-05-19).
- 52 Martin, T. & Helou, A. (2024), UAE:s EDGE GROUP and Italian shipbuilder Fincantieri stand up 32 billion JV, UAE's EDGE Group and Italian shipbuilder Fincantieri stand up \$32 billion JV - Breaking Defense (2026-05-11).
- 53 Indra Group (2024) *INDRA AND EDGE GROUP FORMALISE JOINT VENTURE, PULSE, TO DESIGN AND MANUFACTURE RADARS IN ABU DHABI* 241218_pr_indra-edge_agreement.pdf(2026-05-08).
- 54 The Military Balance (2026) *Chapter six: Middle East and North Africa*. (2026-05-05).
- 55 Edge, (2025), *EDGE Group Ends Dubai Airshow on a Major High with Commitments Valued at over US\$7 billion, EDGE Group Secures Over US\$7 Billion Commitments at Dubai Airshow* (2026-05-14).
- 56 Sipri (2026) *Arms Industrial Database*, (2026-05-03).
- 57 Reuters (2024) *U.S., allies press UAE over Russia trade, sanctions* <https://www.reuters.com/world/us-allies-press-uae-over-russia-trade-sanctions-2024-05-01/> (2026-05-12).
- 58 Al-Ketbi, E. (2026) *The UAE transforming into a middle power through strategies to enhance influence*, Middle Powers Project, april 2026, Belfer Center, Harvard Kennedy School for Science and International Affairs, s. 17.
- 59 Schiavi, F. (2026), *Beyond the U.S. Umbrella: Gulf States and the Diversification of Air Defense After Iran*, Arab Gulf States Institute. Beyond the U.S. Umbrella: Gulf States and the Diversification of Air Defense After Iran - AGSI (2026-05-15).
- 60 Stockman, F. (2026), *Iran's Drones Cost a Fraction of the U.S. Weapons Shooting Them Down*, The New York Times (2026-05-16) What to Know About Iran's Drones, Which Are Cheap to Launch but Expensive to Intercept - The New York Times
- 61 Schiavi, F. (2026) *Beyond the U.S. Umbrella: Gulf States and the Diversification of Air Defense After Iran*, Arab Gulf States Institute. Beyond the U.S. Umbrella: Gulf States and the Diversification of Air Defense After Iran - AGSI (2026-05-15).
- 62 *ibid*.
- 63 *ibid*.
- 64 Ribe, A. (2026), *Defending the skies of the Arab Gulf states*, IISS, Defending the skies of the Arab Gulf states (2026-05-20).
- 65 Schiavi, F. (2026), *Beyond the U.S. Umbrella: Gulf States and the Diversification of Air Defense After Iran*, Arab Gulf States Institute, Beyond the U.S. Umbrella: Gulf States and the Diversification of Air Defense After Iran - AGSI (2026-05-15).
- 66 *ibid*.
- 67 *ibid*.
- 68 United Arab Emirates, Ministry of Foreign Affairs (2026) *UAE reaffirms commitment to not allowing its airspace, territory or waters to be used in any military actions against Iran* (2026-05-15).

69 Altioik, H. & Bakir, A. (2025), *Exploring the limitations of the UAE's hard power*, Routledge Taylor and Francis Group. (2026-05-21)*Exploring the limitations of the UAE's hard power*

70 *ibid.*

71 *ibid.*

72 IISS, (2024), *The UAE's technology ambitions*, Full article: The UAE's technology ambitions (2026-05-20).

